№ 42.

WARSZAWA.

8/20 paźdz. 1870 roku.

Wychodzi w każdy Czwartek.

Redakcja przy ulicy Niecałéj, 12.

Ekspedycja i Skład Główny w Księgarni **Gebethnera** i **Wolffa**, Krakowskie-Przedmieście, 415.

ROK V.

OPŁATA.

Merkury:		rocz.	półr.	kwar.
w Warszawie	rub.	4	2	1
z przesyłką pocztą	,,	5,20	2,60	1,30
Ekonomista i Merkury.				
w Warszawie		8	4	2
z przesyłką pocztą		10	5	2,30

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce po kop. 5, albo ½ kop. za 5 liter.

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Tydzień ubiegły był obfitszym od poprzedniego w fakta większéj doniosłości. Niemcy i Francuzi odnieśli korzyści. Po zwycięztwie jenerała Reyan pod Toury, Prusacy w dniu 10 b. m. rozpoczęli ze swéj strony kroki zaczepne przeciw armji Loary, przez zajęcie Artenay, poraziwszy przednie straże 15 korpusu francuzkiego. Korpus mięszany bawarskiego jenerała v. d. Tann, złożony z 40—50.000 wojska odłączonego od armji oblegającéj Paryż, po zaciętéj walce z 25-tysiącznym korpusem jen. La Motte-Rouge, zajął Orlean — punkt bardzo ważny jako ognisko komunikacyjne, — i wstrzymał armję Loary w jéj pochodzie ku Paryżowi. Armja ta licząca według źródeł francuzkich 80.000, według pruskich 50.000 — jest podobno dzielniejszą i lepiéj uorganizowaną jak przypuszczano; świadczy o tém sam jen. Tann, mówiąc o krwawym boju i stratach stosunkowo wielkich jakie poniósł; świadczy także fakt walki 9-godzinnéj przeciw dwa razy silniejszemu przeciwnikowi i cofnięcie się Francuzów w porządku po za Loarę. Wnosić więc można stanowczo, że armja Loary doznała tylko częściowéj porażki i bynajmniéj rozbitą nie została. Dowodzić nią będzie teraz, według ostatnich wiadomości jen. Bourbaki. Jakie są jego plany i gdzie się siły francuzkie cofnęły, niewiadomo, — zdaje się jednak, że albo starać się będzie Bourbaki odciąć jen. Tann od Wersalu, albo też skombinuje swe działanie z armją lyońską—która podobno również liczy około 80.000 ludzi, i nie ustępuje armji Loary pod względem wartości. Jen. Tann ograniczył się na silnych rekonensansach w stronę Blois. Po zajęciu w tych dniach Epinal przez Prusaków, armja lyońska koncentruje się podobno w Besançon, dokąd przybył Garibaldi jako dowódzca partyzantów francuzkich w Wogezach. Obecność jego w tém mieście pozwala przypuszczać, że z téj strony zaczną się ważniejsze kroki zaczepne Francuzów. — Prusacy zajęli twierdzę Soissons, otwierającą im drugą linję drogi żelaznéj i departamenta północne; natomiast załoga twierdzy Montmédy zajęła Stenay, zabrawszy do niewoli kompanję landwery. Atoli są to fakta małéj doniosłości w obec wypadków pod Paryżem. Jen. Trochu zamierzył widocznie skorzystać z osłabienia sił oblegających wyprawą na Orlean i w d. 12 b. m. wykonał silny atak na całéj linji pruskiéj w około Paryża. Według depesz z Tours, które dotychczas odznaczały się prawdomównością, atak ten miał być uwieńczony jak największém powodzeniem, zwłaszcza iż stwierdził waleczność i dobrego ducha gwardji narodowéj. Prusacy zostali odparci ze wszystkich pozycij jakie przednie ich straże zajmowały. Utrata zaś pozycij Clamart, Meudon, Sevres, St.-Cloud, byłaby dla oblegających nader dotkliwą, — bo to były właśnie punkta, z których Paryż najłatwiéj mógł być atakowany. Prusacy zaprzeczają doniesieniom z Tours, lakoniczna depesza jenerała Podbielskiego ogranicza się na prostém zaprzeczeniu. Wreszcie jakikolwiek był skutek walki z 12 b. m., do działań jen. Trochu tylko względną przywiązujemy wagę. Głównym zadaniem Francuzów powinno być odcięcie oblegającym Paryż Niemcom dowozów żywności. Energja i jednolite, skombinowane działanie mogłoby zadaniu temu podołać. Zobaczemy wkrótce na co zdobyć się będą mogli Gambetta, Ducrot, Bourbaki i Garibaldi. Położenie marszałka Bazain'a jest zdaje się lepsze jak można się było spodziewać. Wycieczka jego w dniu 7 b. m. według zeznań pruskich, powiodła się. Po odparciu dywizji Kummer'a zajął marszałek zamek Ladonchamps, punkt strategiczny bardzo ważny i nie dał się z niego wyparować, mimo kilkakrotnych szturmów. Przytém zabrał znaczne zapasy żywności i furażu, mając ze sobą przygotowanych w tym celu 400 próżnych wozów. — Thiers po wyjeździe z Wiednia udał się do Florencji i odbywał tam narady z królem i ministrami. Stanowczy rezultat jego misji dotąd niewiadomy.

Stan giełd europejskich pozostawał w ciągu minionego tygodnia w bezustannném wyczekiwaniu wiadomości politycznych i wojennych. Pożądanie pokoju zaczyna być przez obie strony wojujące pożądaném; większe i mniejsze mocarstwa ofiarowały się z gotowością pośrednictwa, ale mimo to, obydwie strony z jednakową energją powiększają swoje siły do dalszego prowadzenia walki. W ten sposób nadzieja i obawa utrzymują się na szali.

Na giełdy wpływał jednakże w minionym tygodniu więcéj targ pieniężny jak sytuacja polityczna. Ożywiający się handel, zwol-

nione z blokady porty, potrzeby państw, wypłata kuponów październikowych—musiały nietylko wywołać powściągliwość instytucij finansowych, ale rzuciły także na targi ogromną ilość papierów publicznych, które z rozpoczęciem się wojny, w skutek zastoju handlowego, na procentujący się kapitał zakupione były. Dziś przeto, różne banki i instytucje, zalewane niedawno aż do nadmiaru gotówką—znalazły się w konieczności wymawiania zastawów. Gotówka przez to staje się coraz rzadszą i droższą; spekulanci utraciwszy nadzieję w rychłe ukończenie wojny, nie chcą już wysokiemi procentami opłacać prolongaty ze swych zobowiązań i rozpoczynają przez realizacje papierów, takowe oczyszczać. Dotąd dzieje się to jeszcze na małą skalę, gdyż znaczna ich część chce jeszcze do końca miesiąca wytrzymać, a inni pokładają jeszcze nadzieje na blizki pokój. Spodziewać się też należy, że druga połowa miesiąca, jeżeli cóś nieprzewidzianego nie nastąpi, sprowadzi znaczniejsze obniżenie kursów, aniżeli to miało miejsce dotychczas.

W Londynie konsole trzymały się wprawdzie przy niezmiennym kursie $92^1/_2$, ale wykaz bankowy z d. 13 b. m. wskazuje już nie jak dawniéj przypływ gotówki, ale że przy zapasie 22.292.413 Ł., ubyło w ciągu tygodnia 95.772, podobnież rezerwa przy 12.187.640, zmniejszyła się o 82.425, podczas gdy noty w obiegu doszedłszy do 24.337.010 Ł.—zwiększyły się o 61.810.

W Wiedniu partja haussierów starała się początkowo wyzyskiwać pokojowe pośrednictwa mocarstw, ale usiłowania były daremne i w końcu tygodnia większa część papierów stała niżéj od tygodnia poprzedniego. Najwięcéj ucierpiały akcje anglo-banku, które w ciągłéj fluktuacji między 213 i 222 stanęły w końcu na $217^1/_2$. Powodem tego były niby pogłoski o niekorzystnym półrocznym abszlusie, ale zdaje się, że główną przyczyną był nieszczególny stan finansów Turcji i Rumunji, z któremi rzeczona instytucja stoi w stosunkach i z tego powodu łatwo może być narażoną na dotkliwe straty. Lombardy przy 174 straciły tylko $1^1/_2$ guld., inne akcje dróg żelaznych obniżyły się o 2 do 3 guld. Papiery państwowe, renta, obligacje i węgierskie premje, wszystko po trosze ucierpiało; natomiast przy zdrożeniu gotówki obniżyły się obce weksle o $^1/_2$%, a napoleondory sprzedawano po 9,91. Z wykazu banku narodowego z d. 12 b. m. widzimy, że instytucja ta ma w obiegu banknotów na 298.523.990 guld., a zapasy metalowe wynoszą 114.861.643 oprócz w metalu płatnych weksli na 34 milj. guld.

Z paryzkiéj balonowéj poczty dowiadujemy sie, że renta stała tam w d. 10 b. m. na 53,10, a d. 11 b. m. na 53,20—zatém wyżéj jak w zeszłym tygodniu. W Lyonie zaś w d. 11 notowano: rentę francuzka 52,75, włoską 54,20, koleje państwowe 760. Z balonowéj też poczty dowiadujemy się o wydanym dekrecie rządowym, na mocy którego wszystkie srebra koronne, mają być przebite na gotówkę.

Berlińska giełda była od pierwszego aż do ostatniego dnia bez życia; obroty bez znaczenia i tylko niektóre papiery stanowiły słaby wyjątek. Ciągły brak podniety z wewnątrz, słabe kursa z Wiednia i znikająca z targu gotówka, niemiłosiernie ciążyły na usposobienie tamtejszych finansistów; o ile bowiem radzi widzą odradzający się handel morski, o tyle żal im gotówki unoszonéj do miast portowych. Z tego powodu prywatny skup weksli w ciągu tygodnia z $3^1/_4$% podniósł się dla pierwszorzędnych podpisów do $4^1/_2$%. Pierwszorzędne domy unikają nawet skupu, gdyż zachowują pieniądze na wkłady w pozostałą 30-miljonową resztę północno-niemieckiéj pożyczki, którą zakupiło od rządu konsorcjum złożone z towarzystwa dyskontowego, Bleichrödera i frankfurtskiego Rothschilda. Największe obroty odbyły się w pożyczce włoskiéj, w lombardach i $7^1/_2$% obligach dróg rumuńskich, pierwsze przy wznoszących się kursach, a następne przy ciągłéj fluktuacji; ostatnie szczególniéj skutkiem zatargów Strusberga z rządem rumuńskim i głoszonych przez niego w pismach nieprzychylnych o finansach tego państwa artykułów—ciągle w kursie szwankowały i z dnia na dzień to licznych sprzedających, to znów kupujących miały i ostatecznie z $60^1/_2$ zeszły na 59. Z ruskich papierow poszukiwane i po wyższym kursie płacone były listy zastawne i obligi konsolidowane, a w końcu tygodnia także premjowa pożyczka i akcje wielkiego towarzystwa. Z naszych papierów niezłe powodzenie miały obligi skarbowe i listy likwidacyjne. Weksle tak na Petersburg jak i na Warszawę, jak również i bilety bankowe w kursie podniosły się.

Petersburgski targ wekslowy był bardzo ożywiony, gdyż podniesione ceny zboża na targach londyńskim i amsterdamskim, spowodowały znaczne zakupy ziarna w Odessie, Azowie i Rydze, zkąd przysłano na targ petersburgski znaczne sumy w wekslach na zagraniczne targi, lub dawano telegraficzne polecenia do trasowania. Kursa też z tego powodu podnosiły się i na Londyn z $29^7/_8$ (rs. $8,03^1/_3$) w zaprzeszłym tygodniu, doszły w minionym do $30^1/_4$ (rs. $7,93^1/_3$). Papiery publiczne były w zaniedbaniu, a z początku nawet bardzo licznie ofiarowane. Powodem tego była chęć wytworzenia sobie gotówki i wzięcia udziału w wypuszczonych przez nowo-kreowany moskiewski bank zaliczkowy akcij 200-rublowych w ilości około 7000 sztuk. Spekulacja bowiem tak się szalenie do nich rzuciła, że jeszcze w przededniu subskrypcji płacono 40 rubli nadpłaty za sztukę. Ilość też podpisów była 87 razy większą nad potrzebę. Ściągnięte w ten sposób do Moskwy ogromne sumy, obok wysyłanych do Odessy i Azowa należności za sprzedane weksle, niezmiernie uszczupliły zapasy gotówki, tak, iż pierwszorzędne weksle z trudnością dyskontowano po 6 do $6^1/_2$%. Półimperjały zeszły na rs. 6,50.

Warszawska giełda w obec bezczynności zagranicy i świąt u izraelitów, była nie wiele czynną. Trasowania miejscowe były tylko na Berlin, Petersburg i cokolwiek na Wiedeń. Weksle na Londyn były sprowadzane z Rosji. Kursa obcych walut obniżały się tak, że w ostatnim dniu otrzymywano weksle à vista na Berlin po $131^1/_3$%, na Wiedeń po $106^2/_3$%, na Londyn po rs. 8. Na Petersburg w długim terminie płacono początkowo pari za à vista z dyskontem 6%, ale póżniéj już tę stopę znajdowano za nizką. W papierach tak mało robiono, że o obrotach mówić nie warto; ograniczono się na niewielkich sumach listów zastawnych i likwidacyjnych i niewielkiéj ilości obligów Tow. Kredytowego. Akcje ubezpieczeń od ognia chciano płacić po 127, ale ich nie było.

O niektórych gałęziach przemysłu rolniczego w Cesarstwie.

I.

Len i wyroby z niego.

Jedną z najważniejszych gałęzi produkcji przemysłowo-rolniczéj w Cesarstwie, stanowi len, już to w postaci włókna przygotowanego do przerobu na tkaninę, już też w postaci siemienia lnianego. Z ogólnéj produkcji lnu w całéj Europie, na samą Rosję przypada 56%. Jest to więc prawie taki sam stosunek jaki odpowiada przestrzeni samegoż państwa do reszty Europy. Produkcja wszelako lnu corocznie zwiększa się, zaopatruje ona główne siedliska fabryk i handlu i jest obecnie jedną z imponujących cyfr w statystyce przemysłowo-rolniczéj Rosji.

Ciekawe w téj materji szczegóły dostarczają nam świeżo ogłoszone źródła urzędowe i prace oparte na tychże źródłach, a mianowicie: „Rolniczo-statystyczny atlas Rosji europejskiéj, wydany przez departament rolnictwa i przemysłu rolniczego. Petersburg 1869. Corocznik Ministerjum Finansów za rok 1869 i atlas główniejszych gałęzi przemysłowo-fabrycznych w Rosji europejskiéj przez p. Timiraziew. Patersburg 1869—1870 r. Tablice handlu zewnętrznego 1860—1868.“

Len w postaci włókna i siemienia, wytwarzany jest głównie w zachodniéj części Cesarstwa, a mianowicie w gubernjach: Liflandskiéj, Kurlandskiéj, Pskowskiéj, Witebskiéj, Wileńskiéj, Kowieńskiéj, Grodzieńskiéj, Mińskiéj, Mohilewskiéj, Smoleńskiéj, Twerskiéj i Nowogrodzkiéj, oraz we wschodnio-północnych gubernjach: Wiatskiéj, Wołogodzkiéj, Kostromskiéj, Jarosławskiéj, i Włodzimierskiéj, a nawet i w południowych jak np. w Połtawskiéj.

Z ogólnéj ilości wyprodukowanego lnu przypada na gubernję Pskowską 2.600.000 pudów, Smoleńską 1.500.000, Wołogodzką 1.000.000, Kostromską 950.000, Włodzimierską 840.000, Liflandzką 750.000, Wiatską 642.000, Mińską 607.000, Witebską 500.000, Kowieńską 500.000, Jarosławską 500.000, Połtawską 239.000, Wileńską 140.000, Kurlandską 140.000, Grodzieńską 80.000, Ołonecką 23.000. Razem 11.011.000, a ponieważ według średniego obrachowania jedna diesiatyna (2 morgi) daje od 15 do 16 pudów, przeto ogólna przestrzeń ziemi ornéj pod uprawę lnu, wynosi 665.000 diesiatyn. Siemienia lnianego powyższe gubernje produkują 1.662.000 czetwerti.

Siemie lniane produkują głównie gubernje południowe, a mianowicie: ziemie dońskich kozaków, gubernje Woroneżska, Chersońska, Tambowska, Połtawska, Kijowska, Podolska i część Bessarabji, tak, że roczną produkcję tego ziarna, liczyć można $2\frac{1}{2}$ miljonów czet.

Wartość powyższéj produkcji według cen praktykujących się, a mianowicie: za pud lnu po rs. 4, a za czetwert siemienia rs. 10, daje cyfrę rs. 63.000.000, oprócz pakuł, których wartość wynosi około 2.000.000 rs.

Pod względem więc ilości produkcji lnu, Rosja zajmuje najpierwsze miejsce w państwach europejskich, zaś pod względem tejże produkcji stosunkowo do ludności, ustępuje miejsca Belgji. Według Hausnera ilość lnu stosunkowo do ludności następujący daje rezultat:

	Ogólna produkcja lnu	wypada na jednego miesz.
w Rosji	12.000.000 pud.	8 funtów
—Austrji	2.747.000 „	3 „
—Francji	2.381.000 „	2,5
—Belgji.	1.191.000 „	9,5
—Wielkiéj Brytanji . . .	1.068,000 „	1,5
—Włoszech	763.000 „	1,25
—Bawarji	550.000 „	0,5
—Saksonji	214.000 „	0,4
— innych państwach . .	458.000	
W ogóle w Europie . .	21.372.000 pud.	

(*d. c. n.*)

LUDNOŚĆ MONARCHJI AUSTRJACKO-WĘGIERSKIÉJ.

Spis ludności monarchji austrjacko-węgierskiéj, wykonany dnia 31 grudnia 1869 r. przedstawia następujące główne dane: Monarchja liczy mieszkańców 35.943.592 razem z armją, z której to ogólnéj sumy przypada na ludność męzką 17.797.610, — na ludność zaś żeńską 18.145.982. Kraje reprezentowane w Radzie państwa liczą ogółem 20.420.041 dusz,—z tego ludności męzkiéj 10.006.350,—żeńskiéj 10.413.691. Kraje należące do korony św. Stefana liczą 14.326.364 mieszkańców, a podług podziału na płeć—7.184.579 męzkich i 7.141.785 żeńskich.

W obecnym spisie armja czynna wykazuje 271.762 ludzi, z których w krajach przedlitawskich—177.449, a w Węgrzech i Pograniczu wojskowém 94.303 razem z Honwedami. Znaczna różnica jaką tu znajdujemy w porównaniu do spisu 1857 r. wykazującego w armji 652.845 ludzi, pochodzi z innego trybu spisywania, w roku bowiem 1857 wliczano do armji żołnierzy rezerwy, urlopników i pewną część inwalidów,— w ostatnim zaś spisie figurują oni w spisach ludności cywilnéj; znajdujący się w służbie pułków pogranicznych 56.195 również nie są policzeni w armji.

Porównanie cyfr spisu (bez armji) z d. 31 grudnia 1857 r. z otrzymanemi d. 31 grudnia 1869 wykazuje następujące różnice

Kraje	rok 1857	rok 1869	
Przedlitawja oprócz Czech i Galicji.	8.921.505	9.719.810	+ 798.305
Galicja . . .	4.597.470	5.417.343	+ 819.873
Czechy . . .	4.705.525	5.105.682	+ 400.157
Razem . .	18.224.500	20.242.835	+2.018.335
Węgry . . .	9.900.785	11.109.192	+1.208.407
Kroacja ze Slawonją	876:009	1.015.906	+ 139.897
Siedmiogród .	1.926.797	2.109.107	+ 182.310
Pogranicze wojskowe . . .	1.064.922	1.195.033	+ 130.111
Razem. .	31.993.013	35.672.073	+3.679.060

Względna zatém ludność wynosi w całém państwie na milę kw. 3298 dusz, obrachowana na Przedlitawją, wypadnie na milę kw. 3881, w krajach węgierskich 2837 dusz. Ludność ta jest najwyższą w Szlązku, bo na milę kw. 5719 mieszkańców, najniższą w Salcburgu, gdzie na milę kw. przypada 1216 dusz.

Wiadomości bieżące.

— Piszą z *Gdańska* pod datą 15 b. m., że na tamtejszym placu obroty pszenicą były bardzo ożywione i wpłynęły na małe podwyższenie cen. Co do żyta tranzakcje ożywiły się dopiero po obniżeniu ceny od 1—2 tal. na 2000 funt. Jęczmień bez zmiany. Płacono za jednę ton (2000 funt.) pszenicy wysoko-pstréj do 70 tal.; żyta do $45\frac{1}{2}$ tal.; jęczmienia do 45 tal.; grochu do $44\frac{1}{2}$ tal.; rzepaku do 110 tal. Sprzedano pszenicy 1.650 ton, żyta 700 ton. Z Królestwa Polskiego przybyło dotąd do Gdańska w r. b. 32.982 ton pszenicy, 51.231 żyta i 17.453 grochu.

— Pisma codzienne podały różne szczegóły dotyczące Bazaru mającego być założonym przez Stowarzyszenie „Merkury.“ Dowiadujemy się ztąd, że do Bazaru tego przyjmowane będą rzeczy tak stare jak nowe i sprzedawane czy to z wolnéj ręki, czy przez publiczną licytację. Każden złożony przedmiot płacić ma wpisowe, a nawet składowe, oprócz procentu jaki się strąci dla Bazaru po sprzedaniu. Nie ma atoli żadnéj wzmianki czy będą dawane jakiekolwiek *zaliczenia* na przedmioty złożone w Bazarze, a jest to przecież nieomal najważniejszy warunek istotnéj *pożyteczności* Bazaru dla niezamożnych lub dorabiających się rzemieślników, Nieudzielanie zaliczeń, a pobieranie *z góry* wpisowego, jeżeli nie niweczy całéj doniosłości Bazaru, to niewątpliwie znakomicie ją zmniejsza, gdyż położenie rzemieślnika potrzebującego pośredni-

ctwa Bazaru, nie pozwala mu czekać na zrealizowanie wyrobu, bez odzyskania chociażby części poniesionych na jego produkcję kosztów, a co więcéj ponosić jeszcze naprzód koszta sprzedaży, któréj nie będzie bynajmniéj pewnym.

— W bilansie *Banku Handlowego* warszawskiego za m. wrzesień r. b. spotykamy następujące cyfry: *a*) gotowizna w kasie rs. 409.406,41$^1/_2$ (!); *b*) zaliczenia wymag. na żądanie rs. 328.750; *c*) skupione weksle rs. 363.239,20; *d*) pożyczki na pap. publ. i tow. rs. 214.845,75; papiery pub. własne rs. 223.240; *e*) koresp. winni rs. 253.515,53. *a*) Kapitał zakł. (50%) rs. 500.000; *b*) wkłady na rach. przek. rs. 851.798,88$^1/_2$; *c*) depozyta wym. na żąd. rs. 238.531,18; *d*) kapitały na lokacji rs. 175.968.

— Do *Gaz. Warsz.* piszą z Petersburga pod datą 11 b. m., że w obec wiadomości z Kijowa o spodziewanym wielkim urodzaju buraków i przypuszczalném zwiększeniu się z tego powodu przynajmniéj o $^1/_3$ całéj produkcji cukru w tym roku — rozpoczęto starania o obniżenie frachtu z Kijowa do Petersburga i o bezpośrednią komunikację. Obniżenie ma nastąpić o 10 kop. na pudzie, a na bezpośredni przewóz surowego cukru otrzymano już pozwolenie, w skutek czego, zmniejszą się koszta około 6 kop. na pudzie.

— Z wiadomości podanych przez *kasę pożyczkową przem. warsz.* o rezultatach jéj działań po dzień 15 b. m. widnieje, że liczba *uczestników* w ciągu 8 miesięcy wzrosła o 167 osób; wszystkich uczestników jest teraz 347. *Wpływy* wynosiły ogółem rs. 43.593,10, w téj cyfrze rs. 11.861,25 z wkładów, rs. 20.402 ze zwrotu pożyczek. Z ogólnych funduszów wypożyczono 150 uczestnikom rs. 37.725 od czasu otwarcia kasy t. j. 1 lutego r. b. Cyfra ta świadczy, że kasa pożyczkowa przyjęła się między ludnością i rozwijać się zaczyna.

— Według *Gońca Urzęd.* operacja *wykupu ziemi* przez włościan w guberniach zachodnich, przedstawia obraz następujący: do d. 1 września r. b. zawarto umów 47.732; aktów 21.837. Z téj liczby otrzymało zatwierdzenie rządu 44.924 umów i 20.414 aktów. W skutek umów i aktów 6.023.536 włościan nabyło za 548.354.063 rs. 20.929.786 dziesięcin ziemi, co daje na każdą duszę przeciętnie 3$^1/_2$ dziesięcin ziemi, za rs. 105,56. W gubernjach zachodnich wypada na każdą duszę 3$^3/_4$ dies. za rs. 64,66.

— *Regulacja rzeki Dniestru.* P. Buchmüller, prowadzący na wielką skalę handel drzewem w Galicji, zajmował się ciągle kwestją regulacji koryta Dniestru. W r. b. uzyskał on pozwolenie rządowe na zbadanie téj rzeki aż do morza, oraz na dopełnienie studjów przygotowawczych pod kolej żelazną od przystani rzecznéj Majaki do portu Odessy.

KURSA GIEŁDY.

dnia 19 października 1870 roku.

		RÓWNIA (pari)	Żądano	Płacono	Stosunek do równi na 100
1. Papiery publiczne.					
a) Rządowe.		R u b l e			
Polskie. Obligi Skarbowe (r. 100. 150. 500).	4	100	.	.	.
Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	.	.
Cert. ban. na obl. cz. *A* (z. 300) z k.	5	45	.	.	.
„ „ „ „ *B* (z. 200)	0	30	.	.	.
	5	30	.	.	.
Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.
Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	73,64	73,31	73,31
kupon	.	.	.	1,53$^1/_3$	.
Ruskie. 5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.	.
Pożyczka premjowa z r. 1864 r. . .	5	100	142	.	.
„ „ z r. 1866 r. . .	5	100	140	.	.
Metaliki (300) lutowe.	4	100	.	.	.
Metaliki (300) sierpniowe	4	100	.	.	.
Bilety Banku Pańs. (100 i wyżéj) .	5	100	90	89	89
b) Towarzystw i Spółek.					
Polskie. Listy zast. (30. 75. 150. 750. 3000)	4	100	92,21	91,71	91,71
„ „ „ ser. 2	4	100	90,46	89,96	89,96
kupon	.	.	.	1,28$^8/_9$	.
Listy zastawne nowe z r. 1869 . .	5	100	88,33	88	88
kupon . . .	.	.	.	1,61$^1/_9$	.
Obligi Tow. Kred. Ziemskiego . .	5,475	100	100,50	100,10	100,10
Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	72,50	.	120,83
„ „ „ W-B. (100. 150) . .	4	100	70	.	70
„ „ „ Teresp. (100) . . .	5	100	.	.	.
Obligacje „ „ „ . . .	5	100	.	.	.
Akcje „ Łódzk. (100) . . .	5	100	.	.	.
„ Banku Handlowego w Warszawie	.	125	.	129	103,20
„ Warszawskiego Tow. Ubezpieczeń od ognia	.	125	.	127	101,60
Rus. Ruskie listy zastawne	5	100	110	.	110
Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125) . . .	5	125	.	.	.
Obligacje „ „ „	4$^1/_2$	100	.	.	.
2. Wexle.					
Berlin . . . . (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	117,60	117,30	126,32
Gdańsk. . . . (100) „	.	92,857	.	.	.
Hamburg. . . (M. B. 300) „	.	140,855	.	.	.
Londyn. . . . (Ł. 1) 3 „	.	6,304	7,97	.	.
Paryż. . . . . (Fran. 300) 2 „	.	75,214	.	.	.
Wiedeń. . . . (Gul. 150) „	.	92,857	95,70	.	.
Petersburg . . (Rub. 100) 3 „	.	100	.	.	.
3. Monety.					
Półimperjał	.	5,15	.	.	.
Napoleondor.	.	5	.	.	.
Dukat holenderski	.	3	.	.	.
Rubel srebrny	.	1	.	.	.
Talar pruski	.	0,92.857	.	.	.
Gulden austrjacki (papierowy) . .	,	0,61.905	.	.	.

STOPA SKUPU:	Warsz.	Londyn	Paryż	Wied.	Berlin	Peter.	Amst.	Hamb.
bankowa:	6%	2$^1/_2$	6	6	5	8$^1/_2$	5$^1/_2$	5
giełdowa:	—	2$^1/_2$	4$^1/_2$	5	4$^1/_2$	7	5	4

STAN OPERACIJ BANKU POLSKIEGO.

	w d. 8 paźdz.	w ciągu tygodnia przybyło	w ciągu tygodnia ubyło	w d. 15 paźdz.
	r	u b	l	i
1. Skup. Portfel wexli krajow. w Warsz.	1.938.944,70	161.614,37$^1/_2$	154.852,69$^1/_2$	1.945.706,38
w Łodzi .	405.076,69$^1/_2$	32.197,68	58.361,81	378.912,56$^1/_2$
w Włocł. .	456.623,25$^1/_2$	15.292,74	22.094,16$^1/_2$	449.821,83
w Lublinie	4.300, .	900, .	.	5.200, .
„ zagranicznych . .	9.801,89$^1/_2$	35.622,04	41.609,85	3.814,08$^1/_2$
2. Zaliczenia na papiery publiczne	685.676, .	14.300, .	19.380, .	680.596, .
3. Pożyczki na zastaw towarów *a*) wełny .	426.646,45	22.186,30	61.149,72	387.693,03
towarów *b*) in. tow.	123.132,52	68,77	1.948,19$^1/_2$	121.253,09$^1/_2$
kosztowności	254.834,80$^3/_4$	.	8.222,13	246.612,67$^3/_4$
4. Otwarte kredyta.	4.920.995,40	674.835,53	559.407,67$^1/_2$	5.036.423,25$^1/_2$
5. Kassa Monety srebrne	2.566.369,87$^1/_4$	.	2.430,86$^1/_4$	2.563.939,01
„ złote	44,088,21	.	.	44.088,21
Bilety Banku Polskiego	318.600, .	.	125.500, .	193.100, .
„ Kred. Cesarstwa. . . .	2.036.789, .	289.467, .	.	2.326.256, .
Łącznie (5)	4.965.847,08$^1/_4$	161.536,13$^3/_4$	.	5.127.383,22

Ceny targów warszawskich,

od dnia 12 — 19 października r. b.

Pszenica do 240 funt. od rs. 5,10 — 7,05. wyborowa rs. 7,20 do 7,35. *Żyto* do 230 funt, rs. 3,75—4,35. *Jęczmień* 4-rz. rs. 2,55—3,37$^1/_2$. *Owies* rs. 2,17$^1/_2$—2,40. *Gryka* rs. 3,30 — 3,60. *Rzepak* letni od rs. 8,10 do 8,50; zimowy rs. — do —. *Groch* pol. rs. 4,05 do 4,20, cukrowy rs. — do —. *Kasza* jagl. rs. 7,50 do 8,00; jęczm. rs. 4,20 do 4,50; gryczana rs. 5,06 do—. *Mąka psz.* (000) pud. rs. 2,40—2,50; (00) rs. 2,25—2,30; N. I pud. rs. 1,95—2,00; N. II rs. 1,45—1,50; *żytnia* N. I i II pud. rs. 1,00—1,20 *Kartofle* rs. 1,05—1,50. *Siano* pud. rs. 0,28$^1/_2$—0,35. *Słoma* pud rs. 0,18$^1/_2$ — 0,25. *Okowita* gar. p. 78° rs. 1,34—1,42. Dowozy w ciągu tygodnia wynosiły: *Pszenicy*: kor. 3.150. *Żyta*: 1.800. *Jęczmienia*: 1.450. *Owsa* 2.700.

Drukiem Jana Psurskiego, ulica Niecała Nr. 12 nowy. — Дозволено Цензурою $^8/_{20}$ Октября 1870 г.—Redaktor i Wydawca, Wiktor Somer.